

Sygn. akt I C 1507/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2018 r. w G. sprawy z powództwa A. S. przeciwko A. W.

o zapłatę

- I. oddała powództwo;
- II. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za poniesione.

Sygn. akt I C 1507/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 29 czerwca 2016 r. powód wystawił pisemne oświadczenie o udzieleniu pożyczki pozwanemu.

Okoliczność bezsporna

Ocena dowodów

Strona pozwana (reprezentowana przez kuratora procesowego) zaprzeczyła twierdzeniom pozwu. Powód nie przedstawił żadnego dowodu na fakt zawarcia i treść umowy zawartej z pozwanym.

Oświadczenie powoda z karty 9 akt sprawy nie stanowi nawet tzw. początku dowodu na piśmie. Należy je zakwalifikować wyłącznie jako rozwinięcie twierdzeń pozwu, czyli wyodrębnioną redakcyjnie dalszą część pisemnego uzasadnienia powództwa.

Absurdalną byłaby sytuacja, w której powód składa pozew, dołącza do niego dodatkowe pismo swojego autorstwa zawierające potwierdzenie lub rozwinięcie twierdzeń pozwu, po czym uzyskuje wyrok uwzględniający powództwo. Byłoby to wręcz zaprzeczeniem racjonalności i obiektywizmu przy orzekaniu.

Trzeba też podkreślić, że tzw. początek dowodu na piśmie jest jedynie czynnikiem warunkującym późniejszą dopuszczalność określonych środków dowodowych (które w ogóle nie zostały zawnioskowane przez profesjonalnego pełnomocnika powoda) – por. m.in. wyrok SA w Warszawie z dnia 31 maja 2017 r. (VI ACa 1959/15). Sąd w przypadku profesjonalnej reprezentacji strony nie ma obowiązku zastępowania braku aktywności dowodowej adwokata lub radcy prawnego (por. wyrok SA w Krakowie z dnia z dnia 14 marca 2017 r., I ACa 1470/16). Na ostatniej rozprawie pełnomocnik powoda wprost stwierdził, że nie będzie składać żadnych dalszych wniosków dowodowych.

Jak wspomniano wcześniej, pismo z karty 9 akt sprawy nie może być uznane nawet za tzw. początek dowodu na piśmie (art. 74 § 2 in fine k.c. w brzmieniu obowiązującym do 7 września 2016 r.), gdyż nie zawiera choćby w minimalnym stopniu zobiektywizowanego uprawdopodobnienia zawarcia pożyczki. W orzecznictwie sądowym wskazuje się, że nawet dowód przelewu bankowego sumy dochodzonej pozwem z niejednoznacznym oznaczeniem jego tytułu nie może być uznany za początek dowodu na piśmie (por. m.in. wyrok SA w Szczecinie z dnia 20 marca 2013 r., I ACa 644/12).

Uogólnione wnioski z orzecznictwa i judykatury, które nie ograniczają katalogu zjawisk, które mogą być uznane za tzw. początek dowodu na piśmie, nie zwalniają sądu meriti od zindywidualizowanej oceny, czy w okolicznościach sprawy dany materiał pisemny uprawdopodobnia fakt zawarcia umowy pożyczki, czy też nie.

Reasumując, powód nie sprostął obowiązkowi dowodowemu wynikającemu z art. 6 k.c.

Mając powyższe na uwadze powództwo oddalono jako nieudowodnione na mocy art. 720 § 1 k.c. a contrario (**punkt I.** sentencji).

Koszty

W **punkcie II.** sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. obciążono przegrywającego powoda kosztami procesu.